

РЕШЕНИЕ

№ 4021

гр. София, 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 18.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **5931** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 84 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. З. и адв. П., срещу Решение № 179 от 29.05.2020г. на председателя на Патентно ведомство, с което не е образувано производство по искане с вх. № 70124958 от 14.08.2019г. на жалбоподателя за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 105162 Р., комбинирана, във връзка с чл. 12, ал.3 от ЗМГО, и е оставено без уважение искането за заличаване на регистрацията на същата марка по чл. 11, ал.1, т.2 и 7 и чл. 12, ал.7 от ЗМГО.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и необоснованост на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон. Сочи се, че марката не е отличителна, тъй като се състои единствено от словен елемент „Р.“ без други отличителни елементи – цветове, изображения и др. Този елемент според жалбоподателя не разполагал с отличителна способност, тъй като възпроизвеждал изцяло името на курортен комплекс. Освен това се твърди, че процесната марка може да въведе в заблуждение потребителите относно географския произход на стоките, означени с нея. Сочи се, че дружеството регистрирало марката „Р.“ за стоки от клас 29 и 30, произвежда предлаганите стоки в [населено място], а седалището му е в [населено място], като поради това и поради ниската отличителност на марката, потребителите ще бъдат заблудени, че стоките са произведени в П., а това не е така.

Заблудата се поддържа от това, че много стоки се произвеждат в планински местности и се рекламират като екологично чисти. Твърди се също, че марката съдържа фирменото наименование на жалбоподателя, която има за предмет на дейност продажба на стоки от внос и местно производство, хотелиерство и ресторантьорство, услуги свързани с туризъм. Жалбоподателят притежавал фамилия от марки, регистрирани за услуги от клас 43 - ресторантьорство и било възможно потребителите да приемат, че ресторантът е разширил дейността си, предлагайки на пазара продукти, които потребителят е опитвал и харесал в конкретния ресторант. Относно отказът да се образува производство по искане за заличаване по чл. 12, ал.3 от ЗМГО, се излагат съображения, че подадената по-рано опозиция срещу регистрацията на марката е отхвърлена с решение, което не му е връчено. На разписката имало отбелязване, че адресатът не е намерен на посочения адрес, като нямало посочена дата на посещение от служител и не било ясно на коя дата адресатът не е намерен. Нямало данни за повторно посещение на адреса или за оставено известие за неполучена кореспонденция. Твърди, че служителите не са направили никакви усилия да се свържат с представителя съгласно предоставените данни в регистъра на ПВ, а изпращането му на електронен адрес е станало не на адреса на конкретния ПИС. Поради това жалбоподателят не е имал възможност да оспори решението за отхвърляне на опозицията. Излагат се съображения по същество по чл. 12, ал.3 от ЗМГО, които не са обсъдени от административния орган, поради приемане на искането за недопустимо. Предвид изложеното се иска отмяна на цялото решение.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Д., упълномощен от адв. З., който поддържа жалбата. Претендира разноси по представен списък. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът - Председателя на Патентно ведомство, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрк. А., оспорва жалбата. Съображения по съществото на спора излага в писмено становище от 27.05.2021 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна - [фирма], редовно уведомена, се представлява от адв. К., който оспорва жалбата. В становище от 13.08.2020 г. и в писмени бележки от 02.11.2020 г. излага подробни съображения относно нейната неоснователност. Претендира разноси по списък.

Административният съд С. – град, Второ отделение, 50 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от свидетелство за регистрация на марка на л. 924, марка с рег. № 105162 „P.“, комбинирана, с притежател – [фирма] е регистрирана за стоки от клас 29 и 30. Марката е заявена на 01.06.2015 г. и регистрирана на 17.04.2019 г. С вх. № 1327617 от 27.05.2016г. жалбоподателят е подал опозиция срещу регистрацията на марката, която е отхвърлена като неоснователна с решение от 03.09.2018г. на опозиционния състав по чл. 38г. от ЗМГО (отм.). Решението е съобщено на жалбоподателя чрез ПИС А. З., но пратката се е върнала като непотърсена, видно от разписа на [фирма]. Поради това съобщение за решението е поставено на официалната интернет страница на ведомството и на таблото за обявления, от където е свалено на 01.09.2017 г., видно от протокол на л. 160. В посочения в решението срок същото не е оспорено. Няма данни за такова обжалване и към момента, при условие че жалбоподателят е запознат с него,

видно от негово искане от 23.05.2019 г. на л. 929.

С искане вх. № 70124958 от 14.08.2019 г. (л. 86-95) жалбоподателят е поискал заличаване на регистрацията на комбинирана марка с рег. № 105162 „P.“, притежавана от [фирма]. Като основание за заличаване е посочена разпоредбата на чл.11, ал.1, т. 2 и 7 от ЗМГО (отм.), тъй като марката няма отличителен характер и може да въведе в заблуждение потребителите относно географския произход на стоките, за които е регистрирана. Изложените в искането съображения съвпадат с тези в жалбата пред съда. Освен това е посочено противоречие с чл. 12, ал.2, т.1 от ЗМГО (отм.), защото жалбоподателят е собственик на шест марки, регистрирани преди процесната, с които същата може да бъде свързана, и е подал опозиция срещу регистрацията ѝ, за решението по която не е уведомен надлежно. Излагат се съображения за противоречие на процесната марка с чл. 12, ал.3 от ЗМГО, които по същество представляват аргументи за оспорване на решение от 03.09.2018г. на опозиционния състав по чл. 38г. от ЗМГО (отм.). В уточнение на искането от 11.10.2019 г. (л. 52-53), са посочени правните основания, на които е подадено – чл. 26, ал.1, т.1 във връзка с чл.11 и чл. 26, ал.3, т.1 във връзка с чл. 12, ал.3 от ЗМГО (отм.) и чл. 26, ал.3, т.6 от ЗМГО (отм.), тъй като марката се състои от или съдържа фирмата на друго лице, която фирма е регистрирана и използвана в Република България преди датата на подаване на заявката за регистрация във връзка с идентични или сходни стоки или услуги. Приложено е Решение за регистрация на [фирма] от 28.06.1991г. по ф.д. №1206/1991 г. по описа на Смолянски окръжен съд, както и извлечение от ТР към момента по партидата на [фирма]. До заинтересованата страна е изпратено уведомление за подаденото искане, в отговор на което не е подадено възражение (л.49).

За разглеждане на искането със Заповед № 673 от 20.08.2019г. е определен състав по спорове, който е изготвил становище за оставяне без уважение на искането за заличаване на регистрацията на процесната марка на основание чл. 11, ал. 1, т. 2 и 7 и чл. 12, ал.7 от ЗМГО, а искането за заличаване по чл. 12, ал.3 от ЗМГО - без разглеждане като недопустимо.

Въз основа на цитираното становище е издадено процесното решение, в което са разгледани всички предявени от жалбоподателя доводи. Искането по чл. 12, ал.3 от ЗМГО е прието за недопустимо поради липса на правен интерес, защото лицето е подало опозиция, която е отхвърлена, по аргумент на противното от чл. 3б, ал.5, т.1 от ЗМГО. Искането по чл.11, ал.1, т.2 от ЗМГО е прието за допустимо, но неоснователно, защото процесната марка има отличителен характер. Тя е комбинирана, като словният елемент е изписан на латиница със светло сиви букви с черен контур, разположен на фона на сиво-черен правоъгълник Т.е. налице е географско име и фигуративен компонент с проста геометрична фигура. Името е на международно известен планински курорт в България, посещаван предимно през зимата с оглед развитите в него ски спортове. Селището няма постоянно население и обслужва туристическия отрасъл като се предлагат туристически услуги за почивка, забавление и спорт. Стоките от класове 29 и 30, за които е регистрирана процесната марка, са храни и хранителни продукти, вкл. техните съставки, сосове, добавки, подправки, както и напитки и продукти за приготвяне на напитки, за ежедневна директна консумация. Посочено е, че името П. не представлява географски термин, който да се възприеме от потребителите като място на произход на тези стоки, защото се възприема като курорт, в който се предлагат услуги в областта на развлечението и спорта. Освен това

обичайно на територията на курортните комплекси не се произвеждат хранителни продукти. Искането по чл.11, ал.1, т.7 от ЗМГО е прието за допустимо, но неоснователно, защото потребителите приемат П. като място, където обичайно такива стоки не се произвеждат, а се предлагат услуги в областта на развлечението и спорта. Поради това липсва връзка между продукти и мястото, от което те произхождат, и потребителите не могат да бъдат въведени в заблуждение, че такава връзка съществува. Искането по чл.12, ал.7 от ЗМГО е прието за допустимо, но неоснователно, защото въпреки че регистрацията на фирменото наименование е по-ранна от датата на заявяване на процесната марка, и съдържа името ѝ, жалбоподателят използва фирменото име „П.“ във връзка с предоставянето на услуги, свързани със „спортна дейност“. Същите не са идентични или сходни на стоките, за които е регистрирана процесната марка, които удовлетворяват различни потребности. Решението е получено от жалбоподателя на 09.06.2020г., а жалбата срещу него е подадена на 18.06.2020г.

По делото са представени библиографски справки за притежаваните от жалбоподателя марки на л.154 – 159, регистрирани за стоки и услуги от класове 25, 35, 39, 41, 42, 43, 44. Приложени са също договори за ползване и поддържане на ски писти от жалбоподателя, за партньорство със спортни федерации, реклама, предоставяне на права за излъчване на спортни състезания, за изработка на филми, рекламни материали и др., в които са използвани марките на жалбоподателя.

По делото е прието и изслушано заключение от вещо лице К. Н. Б., според което независимо от наличието или липсата на друг текст върху опаковките на процесните стоки, съществува възможност за заблуда на потребителите относно мястото на производство на тези стоки от класове 29 и 30 от Н. класификация, с търговски наименования включващи текст „Р.“ или „П.“, произведени в завода на [фирма] в [населено място].

При така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол пред настоящия съд, от лице с активна процесуална легитимация и в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение на Председателя на Патентното ведомство на Република България е издадено от компетентен орган и в предписаната от закона писмена форма, съответно мотивиран с фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

По изложените съображения, не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

При преглед на проведената административна процедура съдът не установява наличието на съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяната на решението съгласно чл.146, т.3 от АПК.

С оглед проведеното съдебно следствие и приетите доказателства, по приложението на материалния закон и целта на закона, представляващи основания за отмяна по чл.146, т.4 и т.5 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Правилно административният орган е приел, че искане на основание чл. 12, ал. 3 от ЗМГО е недопустимо. Съгласно чл. 36, ал. 5 ЗМГО исканията по ал. 3 / вкл. по т. 1 когато марката е регистрирана в нарушение на чл. 12 може да се подадат от следните

лица: 1. по т. 1 – от лицата по чл. 52, ал. 1, които не са упражнили правото си да подадат опозиция или опозицията им е отхвърлена като недопустима. В случая е установено, че жалбоподателят като лице по чл. 52, ал. 1 от закона е упражнил правото си да подаде опозиция на това основание и с решение от 03.09.2018 г. на опозиционния състав по чл. 38 г. от ЗМГО (отм.) опозицията на основание чл. 12, ал. 3 от ЗМГО е отхвърлена като неоснователна, а не като недопустима. Настоящият съдебен състав приема, че доводите на жалбоподателя са неотнормирани предвид, че решението от 03.09.2018 г. на опозиционния състав по чл. 38 г. от ЗМГО (отм.) не му било редовно връчено. Ако жалбоподателят твърди, че не му е редовно връчено съобщението за този акт, то същият е можел да подаде жалба срещу решението и съдът да провери дали административният акт е влязъл в сила, но не е допустимо такива доводи да се правят в настоящото производство. В случай, че решението засяга негативно права и интереси на някоя от страните в опозиционното производство, то същото има регламентирани възможности за неговото оспорване, а не може да повдига за повторно решаване същия въпрос. Следователно е налице недопустимост на искането съобразно законовата разпоредба на чл. 36, ал. 5, т. 1 ЗМГО.

Относно искането по член 36, ал. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, правилно е прието, че марката няма описателен характер за стоките от класове 29 и 30 на МКСУ и се възприема като знак, който притежава способност да отличава стоките/услугите на едно лице от тези на други, преценена в нейната цялост с оглед цялостното впечатление, което създава у потребителите. Марката е комбинирана и доводите на жалбоподателя, че словният елемент „Р.“ е доминиращ, има значение при преценяване сходството на марките.

Съгласно чл.11, ал.1, т.2 от ЗМГО не се регистрира марка, която няма отличителен характер. От приложените по делото доказателства се установява отличителност на марката. Същата не се състои само от словен елемент, както твърди жалбоподателя, а и от фигуративен такъв. Освен това словният елемент е изписан на латиница с различен шрифт от този, използван от жалбоподателя в неговите марки, и на различен фон. Фигуративният елемент също е различен от тези, използвани в марките на л. 154-159, като същият в комбинация със словния, дава отличителност на марката. Не може да се приеме, че такава липсва, защото марката се състои изключително от знаци или означения, които указват географския произход на стоките. Това е така, защото търговската практика показва, че на територията на курортните комплекси не се произвеждат хранителни продукти. П. е развит и утвърден като планински курорт, в който се предлагат услуги в областта на развлечението и спорта. От своя страна, атакуваните стоки представляват хранителни стоки, напитки и продукти за приготвянето им, които са предназначени за ежедневна консумация. Курортният комплекс обаче е твърде далеч от тази представа, като съдът счита, че името „П.“ по-скоро се асоциира с почивка и спорт, а не с производство на хранителни стоки и напитки от клас 29 и 30. Следователно процесната марка може да се възприеме като знак за търговски произход, който да я отличи от такива стоки на други лица. Съгласно чл. 11, ал.1, т.7 от ЗМГО не се регистрира марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно географския произход на стоките или услугите. Когато, понастоящем потребителите не могат да асоциират географското име със съответните стоки, се преценява дали това име е способно, в съзнанието им, да укаже техния географския произход. При извършването на тази преценка, особено внимание се отделя на степента на запознатост на релевантните потребители с даденото

географско име, с характеристиките на мястото, указано от това име и с категорията на заявените стоки.

Относно искането за заличаване регистрацията на марката на основание чл. 12, ал. 7 ЗМГО, съдът намира, че същото е неоснователно. За да бъде заличена регистрацията на марка в хипотезата на чл. 12, ал. 7 от ЗМГО е необходимо марка да се състои от или съдържа фирмата на друго лице, фирмата да е използвана на територията на Република България преди датата на подаване на заявката за регистрация на марка и фирмата да е използвана във връзка с идентични или сходни стоки или услуги. В настоящия случай стоките от класовете 29 и 30, за които е получила закрила процесната марка, са храни и хранителни продукти, вкл. техни съставки, сосове, добавки, подправки, както и напитки и продукти за приготвяне на напитки. А противопоставените услуги „спортна дейност“ представляват обобщена категория услуги, свързани с организирането, подсигуриването на необходимите условия за провеждането на различни спортни мероприятия. Сравняваните стоки и услуги попадат в различни пазарни сектори, удовлетворяват различни потребности и нямат допирни точки помежду си, поради което между тях не се установява наличие на идентичност и сходство. Видно е, че третото условие не е изпълнено и от това следва, че тази норма не може да бъде приложена в случая.

С оглед на изложеното, съдът намира, че процесната марка е отличителна и незаблуждаваща относно географския произход на стоките – обект на закрила, а жалбата срещу процесното решение, в частта в която е оставено без уважение искането за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 105161 „П.“, комбинирана, по чл. 11, ал.1, т.2 и 7 и чл. 12, ал. 7 от ЗМГО – за неоснователна.

При този изход на спора се следват разноски на ответника и заинтересованата страна. Юрисконсултското възнаграждение за осъществено процесуално представителство на ответника следва да бъде определено в размер на 100 /сто/ лева, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр. вр. с чл.144 от АПК, предвид липсата на фактическа и правна сложност на спора.

Представен е списък на разноските, включващи 500 /петстотин/ лева заплатен адвокатски хонорар от заинтересованата страна, платен в брой съгласно договор за правна защита на л. 965. Своевременно е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което според съда е неоснователно, предвид, че същото е според установения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум.

Ръководен от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК,
Административен съд София-град, Второ отделение, 50 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 179 от 29.05.2020г. на председателя на Патентно ведомство, с което не е образувано производство по искане с вх. № 70124958 от 14.08.2019г. на жалбоподателя за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 105162 Р., комбинирана, във връзка с чл. 12, ал.3 от ЗМГО, и е оставено без уважение искането за заличаване на регистрацията на същата марка по чл. 11, ал.1, т.2 и 7 и чл. 12, ал.7 от ЗМГО.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ на Патентно ведомство на Република България 100 (сто) лева, разноски за процесуално представителство, осъществено от юрисконсулт.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК ДА ЗАПЛАТИ на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица] /петстотин/ лева, представляващи заплатен адвокатски хонорар.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: